

เสียงธรรมจากห้อง “ครูเมตตาสมาธิ” วันเสาร์ที่ 4 กันยายน 2564

กายทิพย์ และอารมณ์จิตของความเป็นทิพย์

โดย อาจารย์คณานันท์ ทวีโภค

วันนี้เราก็มาเรียนสมาธิกันในห้องครูเมตตาสมาธิ เต็มระหว่างนี้ก็รอเพื่อน ๆ สักครูหนึ่งก่อน กำหนดจิตสบาย ๆ น้อมใจของเราให้เข้าถึงความเป็นทิพย์ไว้ก่อน ทรงอารมณ์ผ่องใสไว้ สัญญาเสียงชัดเจนนิดนะครับ เต็มรออีกสักครูหนึ่ง รอเพื่อน ๆ เข้ามาก่อน ทำใจสบาย ๆ ทำจิตให้ผ่องใส ห้องครูนี้ถ้าเป็นไปได้ก็ยกอาทิสมาณกายขึ้นไปบนพระนิพพานรอไว้ก่อนเลยนะครับ

ทรงอารมณ์จิตของเราไว้บนพระนิพพาน อยู่กับพระพุทธรองค์บนพระนิพพาน.....

หลาย ๆ คนก็ขึ้นมาอยู่บนพระนิพพานเรียบร้อยแล้วอีกโมทนาสาธุด้วย กำหนดใจของเราให้ผ่องใสที่สุด ความเป็นทิพย์สูงสุด น้อมใจอยู่ในอารมณ์พระนิพพาน "นิพพานัง ปรมัง สุขัง"

วันนี้ก็จะสอนในส่วนของเรื่องของอารมณ์จิตในความเป็นทิพย์ แล้วก็กายทิพย์ เรื่องของกายทิพย์ ในเรื่องของกายทิพย์นี้ อันที่จริงความรู้ในเรื่องของจิต มันสามารถใช้เชื่อมโยงกันได้ อย่างใครเคยเรียนพลังกายทิพย์กับคุณย่าเขาวเรศมาก่อนเนี่ย ตรงนี้การที่เราได้มีโน้มน้าวจิตนี้ก็คือว่าได้ในเรื่องของพลังกายทิพย์ขั้นสูง พลังกายทิพย์ที่มันเกิดขึ้นนะ มันขึ้นอยู่กับความเป็นทิพย์ของจิตด้วยส่วนหนึ่ง แล้วก็กำลังของอาทิสมาณกายด้วยอีกส่วนหนึ่ง ความเป็นทิพย์ของจิตนี้มันเกิดขึ้นในอารมณ์ที่ หนึ่ง) จิตมันมีความเบา มันมีความสบาย มันมีความสงบ มันมีความสะอาด "ความสะอาด" คือให้เราพิจารณาในเรื่องของการตัด การสลายความโลภความโกรธความหลง ยิ่งจิตของเรา มันมีความสะอาดมากเท่าไร กำลังของกายทิพย์ก็มีสูงแค่นั้น ยิ่งจิตของเรามีความสะอาด ละ วาง ก็เลยได้มากเท่าไร จิตมีความละเอียดมากเท่าไร ก็ทำให้กายทิพย์ของเราอยู่ในสภาวะที่เทียบเท่ากับภพภูมิที่สูงมากขึ้นเพียงนั้น

กำลังสมาธิ กำลังสมาธิ ความรวมตัวกันของจิต ก็มีผลกับกายทิพย์ พลังของกายทิพย์ เวลาที่เราทรงอารมณ์จิตในอารมณ์ที่มีวิปัสสนาญาณเชื่อมโยงอยู่ ยิ่งจิตของเราสะอาดเทียบเท่า ก็คือ สภาวะที่เราตัดกิเลสได้ชั่วคราวเนี่ย การตัดกิเลสถึงชั่วคราวนั้น เรื่อยามองว่าไม่มีผล การตัดกิเลสได้ชั่วคราวเนี่ย ในระดับใดระดับหนึ่งเนี่ย เช่น ตัดสังโยชน์ 3 ประการได้ชั่วคราว ตัดสังโยชน์ 5 ได้ชั่วคราว ตัดสังโยชน์ 10 ได้ชั่วคราว แต่ว่าทำบ่อยครั้งขึ้น เกิดความเคยชินขึ้น อยู่ในสภาวะที่เราตัดกิเลส ตัดสังโยชน์ได้บ่อยขึ้น นานขึ้น บ่อยขึ้น นานขึ้น ทำซ้ำไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งในที่สุดเนี่ย กิเลส สังโยชน์ มันก็ค่อย ๆ ถูกลิดถูกรอนไป จนกระทั่งขาดกลายเป็นสมุทเฉทปหาน ก็คือขาดสะบั้นออกไปจากใจของเรา

ดังนั้น อันที่จริงนะ การที่เราปฏิบัติเนี่ย เราพยายามทำความเข้าใจไว้เสมอว่า ยิ่งอารมณ์ความเป็นทิพย์ของจิตเราสูง คือมีความผ่องใส มีความเบา มีความสะอาดสูง มีความละเอียดสูง ในขณะที่เดียวกันก็เท่ากับเป็นการที่เรา กำลังค่อย ๆ พากเพียรตัดกิเลสเป็นที่ละน้อยด้วยเช่นกัน

ดังนั้น การปฏิบัติของเราแต่ละคนเนี่ย ยิ่งเราฝึก ยิ่งเราปฏิบัติ ยิ่งเราทรงในสภาวะของกายทิพย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกายทิพย์เป็นกายพระสิริเทพบนพระนิพพานได้ มากเข้า บ่อยเข้า ทำซ้ำมากเข้าเท่าไร เมื่อไหร่ที่เราอยู่บนพระนิพพาน ยกจิตขึ้นไปบนพระนิพพานก็เท่ากับสภาวะที่เราอยู่บนพระนิพพานนั้น เราสงบสงัดจากสรรพกิเลสทั้งปวง ห่างจากสภาวะความเกาะ ความยึด ความห่วง ห่างจากสังสารวัฏทั้งหลาย

ดังนั้น ใจของเราในขณะที่เราทรงสภาวะอยู่พระนิพพานก็เป็นสภาวะที่มีความสะอาด มีความสงบ เป็นสภาวะที่เทียบเคียงกับอารมณ์ของพระอรหันต์ซึ่งนิพพานที่ท่านบรรลุเข้าถึงซึ่งพระนิพพานแล้ว

ดังนั้น ยิ่งเราฝึกฝนมากเท่าไร ยิ่งเราทรงอารมณ์ใจอยู่บนพระนิพพานเท่าไร แล้วเราทรงอารมณ์ ทรงสภาวะ พิจารณามองลงมาจากพระนิพพาน

ดังนั้น ถ้าเราสังเกตดูว่า บ่อยครั้งที่อาจารย์สอน อาจารย์มักจะสอนเสมอว่า "ขึ้นไปบนพระนิพพานแล้วมองพิจารณาลงมา" พิจารณามองโลก มองสังสารวัฏ มองลงมา

มุมมอง ทศนคติ หรือสิ่งที่เราเข้าใจในโลกในสังสารวัฏในมุมมองของท่านที่อยู่บนพระนิพพาน มันจะแตกต่างจากการที่เราอยู่ในโลก แล้วมองพิจารณาโลก พิจารณาสังสารวัฏ มันจะมีความแตกต่างกัน ให้เราพยายามที่จะฝึกฝน พิจารณาตรงนี้ แยกแยะจุดนี้ไว้ให้ได้เสมอ ตรงจุดนี้ก็จะทำให้การปฏิบัติของเรา ในเรื่องของมรรคผล ในเรื่องของการปฏิบัติเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้งนั้น ยิ่งชัดเจนชัดแจ้งขึ้นในใจของเรามากขึ้นไปอีก

แต่ในขณะที่เดียวกันผลลัพธ์ ผลพลอยได้ ของแถมจากการที่เราฝึก เราปฏิบัติแบบนี้ นั่นก็คือ กายทิพย์ของเรา กลายเป็นกำลังของอภิญญา ยิ่งกายทิพย์ของเรามีพลังมากเท่าไร มันกลายเป็นอภิญญา มันเป็นความเป็นทิพย์ของจิต ความเป็นทิพย์ของตาทิพย์ ความเป็นทิพย์ของทวิปิยโสธ ความเป็นทิพย์ของญาณหยั่งรู้ต่าง ๆ เนี่ย มันกลายเป็นว่าถูกฝึกฝน ถูกปฏิบัติ จนกระทั่งเกิดเป็นสมาบัติ เกิดเป็นอภิญญาสมาบัติ เกิดเป็นสิ่งที่เราสามารถใช้งานได้ เป็นปกติ

ความเป็นทิพย์ต่าง ๆ นะ มันเกิดขึ้นได้อย่างไร ความเป็นทิพย์เนี่ย มันเกิดขึ้นเมื่อไหร่ก็ตาม อย่างที่บอกไว้เสมอ เราเกาะอยู่กับร่างกายเนี่ย เราติดอยู่กับสภาวะความเป็นไปของร่างกายนี้ ร่างกายเนี่ยแหละอันที่จริงนะมันคืออุปสรรค มันคือสิ่งที่กักขังความสามารถศักยภาพของจิตของเรา เหมือนจิตเราถูกขังไว้ในร่างกายเนี่ย **ตา หรือ โสธ** ที่เราเห็น ที่เราได้ยิน ถูกจำกัดด้วยอายตนะของกายเนี่ยนั่นก็คือ อย่างที่บอก ตามองได้ ในขอบเขตจำกัด ตามองได้แต่ในมิติที่เป็นหยาบ ที่เป็นรูป เป็นวัตถุ มิติบนโลกที่มองเห็น ตาที่เป็นดวงตาไม่อาจที่จะเห็นภาพของภพภูมิอื่น ของสิ่งมีชีวิตอื่น ของสเปกตรัม (Spectrum) คือ ย่านความถี่ย่านอื่นได้ ก็คือ ไม่สามารถมองเห็นภพภูมิอื่นได้ ไม่สามารถมองเห็นย่านความถี่ รังสีในย่านต่าง ๆ ที่กายทิพย์สามารถรู้สึกสัมผัสเห็นได้ **เสียง** ก็เช่นกัน เรามอง เราได้ยินเพียงแค่เสียงในย่านความถี่จำกัด คือ 20 Hz ถึง 20 kHz แต่ย่านความถี่ที่มันสูงกว่านี้ ย่านความถี่ที่เป็นเสียงทิพย์ โสธทิพย์ เราไม่อาจได้ยินได้ ตรงนี้ก็เป็นข้อจำกัดที่ทำให้เรามีผัสสะ จำกัดอยู่เพียงแค่ขอบเขตของศักยภาพของตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจก็ถูกปิดด้วยร่างกาย

แต่ในขณะที่เดียวกัน เมื่อไหร่ก็ตามที่เราแยกอาทิสมาณกาย แยกกายทิพย์ออกมาจากกายเนื้อ พิจารณาตัดจนกระทั่งจิตเริ่มห่างเริ่มจาง เริ่มที่จะไม่ถูกขอบเขต ข้อจำกัด การขัดขวางของกายเนื้อมาเป็นข้อจำกัด จิตก็จะมีอิสระ ญาณเครื่องรู้ต่าง ๆ ที่ว่าเป็นญาณ 8 เนี่ย มันมีความสัมพันธ์กันอย่างยิ่งกับการที่เราตัดร่างกายได้ละเอียดมากเท่าไร แยกอาทิสมาณกายได้ละเอียดมากเท่าไร ยิ่งแยกอาทิสมาณกายได้ละเอียด ยิ่งหลุดจากกายได้มากเท่าไร ความเร็วของจิต ศักยภาพของจิตในทุก ๆ ด้านในเรื่องของญาณ 8 ก็จะเพิ่มขึ้น ยิ่งตัดร่างกายได้มาก ยิ่งแยกกาย แยกจิตออกไปได้มากเท่าไร จิตยังสามารถเดินทางได้เร็วมากขึ้นเท่านั้น แต่ถ้าเมื่อไหร่จิตของเราเนี่ย ยังมี ความช้า ยังเคลื่อนตัวได้ช้า เหตุผลก็มาจาก..มันยังเกาะกายอยู่ สายโยงใยของจิตกับกายมันเป็นเส้นใย มันดึงมันหนึ่ดไว้ มันรั้งเอาไว้ ในขณะที่ผู้ที่ตัดกายได้มากเท่าไร การเคลื่อนไหวของจิต เวลาที่พุ่งจิตก็มีความรวดเร็ว มีความคล่องตัว มีความถูกต้องมากกว่าผู้ที่พิจารณาน้อย ตัดกายน้อย หรือไม่เข้าใจในจุดนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ ฝึกมโนมยิทธิแล้วยังมีความกลัวตาย ยังมีความห่วงร่างกาย

ดังนั้น ตรงจุดนี้ก็จะจะเป็นจุดที่เราจะสามารถพัฒนาขอบเขตให้ญาณเครื่องรู้ คือ ญาณทั้ง 8 ประการนี้ อดิที่ตั้งสญาณ อนาคตังสญาณ ปัจจุบันนังสญาณ เจโตปริยญาณต่าง ๆ เนี่ย พวกนี้มันมีขอบเขต มีความถูกต้อง มีความรวดเร็ว มีความแม่นยำได้มากกว่า อย่างเอาง่าย ๆ การพุ่งจิตด้วยความเร็วเนี่ย ยิ่งเราพุ่งจิตได้เร็วมากเท่าไร ระยะ

ทางการย่นเวลาของเรา การย่นอดีต การไปดูอนาคต เราก็สามารถจะไปได้มากเท่านั้น ตรงจุดนี้ก็เหมือนขั้วโม่งบินในการปฏิบัติของแต่ละคน ยิ่งจิตของเรา อาทิสมาณกายของเราอยู่ในสภาวะอยู่ในกายพระวิสุทธิเทพมีความสะอาดสูง จิตใกล้เคียงกับอารมณ์ของพระอรหันต์ แม้เพียงชั่วคราวนั้นก็คือ กำลังจิต กำลังของกายทิพย์ก็มีสูงมากกว่ากายอื่น

อยากให้เราแต่ละคนเป็นครูเมตตาสมาธิ แล้วเรามีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องของกายทิพย์ พัฒนากายทิพย์ กายทิพย์ยังอยู่ในสภาวะที่มีแสงสว่างมาก มีรัศมีกายมาก มีสภาวะที่แยกจากกายจากจิตมาก มีความใส มีความสว่างเป็นเต็มกำลังมากเท่าไร ศักยภาพกำลังของอภิญญาสมาบัติ ผลพลอยได้ ความคล่องตัวของจิตก็จะเพิ่มเสริมตามขึ้นไปด้วย นะตรงนี้ก็มีส่วนที่เสริมขึ้นมา อยากให้เราเข้าใจ

มีประการหนึ่ง ก็คือ อาทิสมาณกายนะ ในเรื่องของอภิญญา ในเรื่องของอิทธิวิธี คือการแสดงฤทธิ์ต่าง ๆ เนี่ย มันมีข้อหนึ่งซึ่ง จริง ๆ แล้วเนี่ยมันก็เป็นเคล็ดลับของคนที่เขาเป็นพุทธภูมิ มีเรื่องของ การแยกอาทิสมาณกาย เรื่องของการแยกอาทิสมาณกายเนี่ย หลายคนเคยใช้นะ ส่วนใหญ่ที่สอนกันในลักษณะง่าย ๆ เบื้องต้น ก็คือ แยกอาทิสมาณกายกราบนะ กราบ..อย่างเราขึ้นไปบนพระนิพพาน เราก็แยกอาทิสมาณกาย กราบพระพุทธรูปเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ คือ มีรู้สึกว่าเป็นเบื้องหน้าของอาทิสมาณกายของเราบนพระนิพพานปรากฏท่านต่าง ๆ คือ พระพุทธเจ้าที่พระองค์ มีจำนวนมากเท่าไร เราก็โน้มความรู้สึกตามนั้น แล้วก็รู้สึกที่อาทิสมาณกายของเราเนี่ย แยกเป็นจำนวนเท่าท่าน แล้วก็กราบแยกแต่ละพระองค์ ตรงจุดนี้ ก็คือ การที่เราสามารถกราบ สามารถเชื่อมโน้มกราบ ซึ่งเป็นการเชื่อมกระแสโดยตรงต่อทุก ๆ พระองค์ได้โดยตรง การแยกอาทิสมาณกายตรงนี้นะ หรือพอเราคล่องตัวมากกว่านี้เนี่ย การไปกราบเนี่ย การปรากฏของอาทิสมาณกาย ให้เราอธิษฐานแยก อันนี้มันจะเป็นเรื่องในขอบเขต ในเรื่องของอภิญญาด้วย

เวลาที่เรากราบเนี่ย นอกเหนือจากการกราบพระพุทธรูปเจ้าทุก ๆ พระองค์บนพระนิพพานพร้อมกัน แต่ในขณะเดียวกันเราสามารถแยกอาทิสมาณกายข้ามภพได้ไหม ? คิดว่าทำได้ไหม ? แยกกราบทุกท่านบนพระนิพพาน ในขณะที่เดียวกันแยกไปกราบทั่วสหัสสมมติพรหม บนพรหมโลก พระพรหมทั้งหลาย แยกพร้อมกันแยกไปกราบพระอินทร์ พระชายาของท่านนะ คือท่านปู่ท่านย่าพร้อมกัน ท่านท้าวมหาราชทั้ง 4 เทวดา พรหม เทวดาที่ท่านเป็นอินทกะ เทวดาที่ท่านมีความเกี่ยวพันกับเรา แยกไปกราบพร้อมกันได้ไหม ? ในขณะที่เดียวกันแยกไปกราบท่านปู่ศรีสุทโธที่เมืองบาดาล พญานาคทั้งหลาย พญานาคท่านมุจลินท์ พญานาคทั้งหลายที่เมืองบาดาลพร้อมกันได้ไหม ? ในขณะเดียวกันแยกอาทิสมาณกายไปกราบลุงพุฒ คือ พญายมราช แยกไปกราบทั้งหมดพร้อมกันได้ไหม ? แยกจำนวนมากมายมหาศาลพร้อมกันได้ไหม ? พอเราทำได้แล้ว เรากำหนดจิตพร้อมกัน ผีพร้อมกัน

ในความเป็นทิพย์ จำไว้เลยว่า อันที่จริงในความเป็นทิพย์ ในความสามารถของจิต อันที่จริงมันไม่มีข้อจำกัด ข้อจำกัดจริง ๆ มันอยู่ที่ไหน ? มันอยู่ที่จิตของเราเอง เราสร้างข้อจำกัดขึ้นมาเอง แต่อันที่จริงส่วนต่าง ๆ นั้นมันไม่มีข้อจำกัด อาทิสมาณกายที่เราแยกไปนั้น เราลองกำหนดเพิ่ม มีวัดเท่าไร จำนวนเท่าไรในโลกตอนนี้ในปัจจุบัน แยกขอให้อาทิสมาณกายของเราเป็นจำนวนเท่ากับวัด วิหารต่าง ๆ ถ้าอาทิสมาณกายของเรา แยกจำนวนมากมายมหาศาล ไปอยู่ภายในพระวิหาร พระอุโบสถ หน้าพระพุทธรูปสำคัญในทุกวัดทุกอารามทั้งมหายาน ทั้งหินยาน ในประเทศไทย ต่างประเทศ แยกอาทิสมาณกายไปกราบทั้งหมด โนมตั้งกระแสจากพระนิพพานลงมาพร้อมกับอาทิสมาณกายของเรา ขอกระแสจากพระนิพพานสว่างทั่วพระพุทธรูป ทั่วพระวิหาร ทั่วพระอุโบสถ วัดวาทั้งหลาย วัดพุทธวัดมหายาน วัดพุทธหินยาน ในประเทศไทย ในต่างประเทศ

ขอกำลังแห่งพุทธานุภาพ ขอกระแสจากพระนิพพาน โนมส่งตรงลงมา กระตุ้นให้เกิดกำลังแห่งพุทธานุภาพ อันไม่มีประมาณ ขอให้เกิดความศักดิ์สิทธิ์อัศจรรย์เชื่อมกระแสลงมา ยังวัดวาอาราม พระอารามทั้งหลาย ขอกระแสนี้ส่งผลต่อนักบวชทั้งหลาย ไม่ว่าท่านจะเป็นพระสงฆ์ ไม่ว่าท่านจะเป็นแม่ชี ไม่ว่าท่านจะเป็นอุบาสิกา อุบาสิกาที่มาปฏิบัติ

ขอกระแสจากพระนิพพานเกิดผล ให้เกิดมรรคผล ให้เกิดกระแสธรรม ให้เกิดกระแสความศักดิ์สิทธิ์ ให้เกิดกระแสแห่งธรรม เจริญรุ่งเรืองในทุกสถานที่ ด้วยความอัศจรรย์ ณ บัดนี้ด้วยเทอญ

กำหนดความรู้สึกในความเป็นอาทิสมาณกายทุกจุดนะ ทั้งพระนิพพาน ทั้งบนพรหมโลก ทั้งสวรรค์ ทั้งโลกมนุษย์ เมืองบาดาล ส่งกระแสเชื่อมโยงถึงกันทั้งหมด อาทิสมาณกายที่แยกไว้อยู่บนโลกมนุษย์ในวัดวาอารามต่าง ๆ ให้เห็นเป็นกายพระวิสุทธิเทพสว่างอยู่

กำหนดน้อมจิต เชื่อมกระแสจากพระนิพพานลงมา ตั้งจิตอธิษฐานว่า ขอให้คำทำนายทั้งหลายว่า พระพุทธศาสนาจะกลับมาเจริญรุ่งเรืองอีกครั้ง คล้ายตั้งสมัยพุทธกาล มากด้วยพระอริยเจ้า พระสุปฏิปันโน และพระโพธิสัตว์ ขอกระแสจากพระนิพพานนี้จงน้อมกระตุ่นให้เกิดฉัพพรรณรังสี เกิดรัศมี เกิดกำลังแห่งพุทธานภาพ มา ณ สถานที่ คือ โลกมนุษย์ในวิหาร ในพระอุโบสถเบื้องหน้าพระพุทธรูปทุกรูปทุกแห่งทั่วโลกนี้ และเกิดกระแส เกิดคลื่นรัศมีแห่งธรรม ส่งผลตลอดวงจิตของผู้ที่อยู่ในวิสัยในการบรรลุธรรม ในการปฏิบัติธรรม ประดุจองค์สมเด็จพระจอมไตรยศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า เสด็จเมตตาามาแผ่ฉัพพรรณรังสี ณ สถานที่ทุกแห่งต่าง ๆ เหล่านี้ด้วยอัศจรรย์ด้วยเทอญ

กำหนดจิต ในความเป็นอาทิสมาณกายที่แยกมามากมายมหาศาลนะ จากนั้น บริกรรมทุกกาย กำหนดนะฝึกตรงนี้เป็นการศึกษาเป็นการปฏิบัติไปพร้อมกันนะ ให้ทุกกายบริกรรมเปล่งเสียงจากกายทิพย์ "นิพพานัง ปรมัง สุขัง" จนรู้สึกว่ หลายหมื่นหลายแสนเสียงของอาทิสมาณกายเราประสานเสียงกัน จนกายทิพย์หลักของเราที่อยู่บนพระนิพพานนี้รู้สึกถึงโสตทิพย์ถึงเสียงที่สวดมากมายมหาศาลนั้น..... "นิพพานัง ปรมัง สุขัง" ภาวนาบริกรรมไปเรื่อย ๆ นะ ความรู้สึกว่อาทิสมาณกายที่มากมายมหาศาล ที่เราแยกออกไปนั้น ประสานคำบริกรรม คำภาวนาดังก้องไปในทุกภพทุกภูมิ ไปในทุกสถานที่ จนรู้สึกว่พระพุทธรูปก็ดี รูปพระโพธิสัตว์ที่อยู่ในวัดวาอารามทั้งหลายก็ดี เปล่งรัศมีเป็นประกายออกมา พระโอษฐ์ยิ้มขึ้น พระพุทธรูปยิ้มขึ้น รูปพระโพธิสัตว์เจ้าทั้งหลายแย้มยิ้มแผ่รัศมีสว่าง.....

จากนั้น กำหนดจิตต่อไป ใจเราส่องใสสว่าง กำหนดความรู้สึกในความเป็นกายพระวิสุทธิเทพ สังเกตดูว่า กายทิพย์เราสว่างขึ้นไหม ? ใสขึ้นไหม ? สว่างขึ้นไหม ? มีกำลังขึ้นไหม ? มีความเอิบอ้อม มีความเป็นทิพย์มากขึ้นไหม ? ยิ่งเราใช้ศักยภาพของกายทิพย์ หรืออาทิสมาณกายทะลุขีดจำกัด คือข้อจำกัดที่เราคิดไปเองได้มากเท่าไร กำลังของกายทิพย์เราก็ก็น่าจะมีเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น..... บริกรรมไว้เรื่อย ๆ "นิพพานัง ปรมัง สุขัง" "นิพพานัง ปรมัง สุขัง" "นิพพานัง ปรมัง สุขัง"

จากนั้น ให้เราน้อมจิตต่อไปในสภาวะที่เราารู้สึกว่แยกอาทิสมาณกายเป็นจำนวนมากมายมหาศาล ไม่มีประมาณ กำหนดจิตถึงพระพุทธรูปเจ้าทุก ๆ พระองค์ นับตั้งแต่สมเด็จพระจอมเจ้าปฐม พระพุทธรูปเจ้าที่สืบต่อเนื่องมาจากยุคสมัยของสมเด็จพระจอมเจ้าปฐม จนกระทั่งถึงพระพุทธรูปเจ้าองค์ปัจจุบัน คือ องค์พระสมณโคตมพระพุทธรูปเจ้า องค์ที่ 4 แห่งภัทรกัป

พระพุทธรูปเจ้าในอดีตกาลมีจำนวนมากมายเท่าไรก็ตาม เราขอพุ่งจิตแยกอาทิสมาณกายข้ามกาลเวลาด้วยอดีตตั้งญาณ พร้อมกับอาทิสมาณกายของเรา พุ่งย้อนเวลากลับไปเฝ้านับตั้งแต่สมเด็จพระจอมเจ้าปฐม เมื่อครั้งประชุมที่ยังทรงมีพระชนม์ชีพอยู่ พุทธรูปเจ้าองค์ถัดมา พระพุทธรูปเจ้าองค์ต่อ ๆ ไป พระพุทธรูปเจ้าทั้งหมด พระพุทธรูปเจ้าพระองค์ที่ 1 พระองค์ที่ 2 พระองค์ที่ 3 พระองค์ที่ 4 ในภัทรกัป แยกอาทิสมาณกายไปกราบ ในลักษณะของการข้ามกาลเวลา ใช้อาทิสมาณกายพุ่งข้ามกาลเวลา จนรู้สึกว่อาทิสมาณกายของเราจำนวนมากมายมหาศาลกราบพระพุทธรูปเจ้าในยุคสมัยนั้น ยุคสมัยที่มีพระสาวก ยุคสมัยที่..ยังทรงพระชนม์ชีพอยู่ โปรดพระอริยสงฆ์ท่านอื่นรูปอื่น น้อมจิตไปกราบท่าน

จากนั้น น้อมกระแส ขอกระแสจิตได้ซึมซับรับเอา ว่าหากยุคสมัยใดพระพุทธรูปเจ้าพระองค์ใด ที่ข้าพเจ้าในอดีตชาติเคยพบ เคยกราบ เคยได้เรียนกับท่าน เคยได้ทำทานกับท่าน เคยเกี่ยวพันเป็นลูกเป็นหลานของท่าน ก็ขอ

กระแสกรรมฐาน กระแสจิต กระแสบุญทั้งหลาย ขอจงเก็บรวบรวมมายังอาทิสมาณกายที่ย้อนกลับไปในอดีตกาลนั้น ขอกระแสบุญ กระแสธรรม กระแสมรรคผล จงเก็บรวบรวมลงสู่อาทิสมาณกาย กายพระวิสุทธิเทพที่ข้าพเจ้าย้อนอดีตตั้งสัญญา ย้อนกาลเวลาไปเป็นจำนวนมากมายมหาศาลไม่มีประมาณ ขอกระแสทั้งหลายจงมารวมตัวกัน ยังอาทิสมาณกายของข้าพเจ้าด้วยเทอญ

จากนั้น ให้เราตั้งจิตอธิษฐาน ขอกายอันไม่มีประมาณ ขอบุญอันไม่มีประมาณ ขอกระแสอันไม่มีประมาณ ขอกำลังแห่งอภิญญาอันแทบเท่าทวีคูณจำนวนมากมายมหาศาลนี้ย้อนกลับมารวมกันยังกายทิพย์ กายพระวิสุทธิเทพของข้าพเจ้าบนพระนิพพานที่กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ

ขอแสงสว่าง ขออาทิสมาณกายทั้งอยู่ในสภาวะภพต่าง ๆ กิติ อยู่ในพระนิพพานทั้งหมดก็ดี ย้อนพุ่งจิตข้ามกาลเวลาไปในอดีตตั้งๆ ย้อนกาลเวลาไปกราบพระพุทธรูปเจ้าทุก ๆ พระองค์ ย้อนกลับมารวมตัวกันเป็นหนึ่งเดียวยีกครั้ง กระแสบุญ กระแสกุศล กระแสธรรม จงรวมตัวในอาทิสมาณกาย กายพระวิสุทธิเทพที่อยู่เบื้องหน้าสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอด้วยเทอญ

“จิตจงรวมเป็นหนึ่ง กระแสบุญจงรวมเป็นหนึ่ง กระแสธรรม กระแสอภิญญาสมาบัติจงรวมเป็นหนึ่ง”

จากนั้น กำหนดในความเป็นอาทิสมาณกาย ให้กายมีความสว่างผ่องใสอย่างยิ่ง น้อมจิต รู้สึกสัมผัส กำหนดรู้ในกระแสของบุญที่ปรากฏแทบเท่าทวีคูณ กระแสธรรมที่ปรากฏ กระแสของญาณเครื่องรู้ที่ปรากฏ.....

บางคนตอนนี้จะรู้สึกนะว่า มีกระแสความทรงจำมากมายมหาศาลรายรอบอยู่ รายรอบอยู่ใกล้ ๆ อาทิสมาณกายของเรา เรื่องราวเหตุการณ์ สิ่งต่าง ๆ กระแสแสงสว่าง รายรอบตัวเรา รายรอบอาทิสมาณกาย

จิตของเรากำหนดรู้ จิตในสภาวะความเป็นทิพย์ สามารถเก็บสะสมรวบรวมประสบการณ์ได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด มีความจุในความจำ ในความความทรงจำมากมายยิ่งกว่า Hard disk ใด ๆ ที่สร้างขึ้นบนโลก หรือในจักรวาลนี้ จิตบันทึกเหตุการณ์ความทรงจำ ความรู้ทุกอย่างไว้ แต่เมื่อเราเกิด เราเปลี่ยนภพภูมิ เมื่อเราเกิดเป็นมนุษย์ก็ถูกล้าง ถูกปิดสัญญา แต่เมื่อไหร่ที่เราอยู่ในภพไปจุติเป็นเทวดา เป็นพรหม เป็นเทวดาก็เปิดสัญญา ความรู้ ความทรงจำ ญาณเครื่องรู้ต่าง ๆ ได้ในระดับหนึ่ง พรหมสามารถเปิดสัญญาความรู้ความทรงจำเพิ่มขึ้นมาได้ในระดับหนึ่ง แล้วก็ขึ้นอยู่กับว่าจิตดวงนั้น ตั้งใจที่จะรู้ ตั้งใจที่จะเปิดสัญญา ตั้งใจที่จะย้อนดูย้อนรู้ในสิ่งต่าง ๆ ใหม่

แต่ในขณะที่เดียวกัน สำหรับผู้ที่ปฏิบัติในความเป็นพุทธภูมิ ในความเป็นพระโพธิสัตว์ พระโพธิสัตว์นั้นพอถึงเวลาที่สวย ถึงเวลาสวยโพธิธรรมเข้าสู่ความเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ความเป็นสัพพัญญูญาณ คือ ญาณเครื่องรู้ ความรู้ทั้งปวง ความทรงจำทั้งปวง ประสบการณ์ทั้งปวง บารมีทั้งปวง คือ บารมีทั้ง 30 ทศ ที่บำเพ็ญมา จะ 4 อสงไขย 8 อสงไขย 16 อสงไขย กิติ หรือมากกว่านั้นกิติ ท่านก็เปิดญาณ เปิดประสบการณ์ เปิดความรู้ เปิดความทรงจำทั้งหมด อันนี้เป็นสัพพัญญูญาณ เป็นสัพพัญญูวิสัย ซึ่งบุคคลทั่วไป คนที่เป็นมนุษย์ ก็ไม่สามารถที่จะหยั่งเข้าไปถึงจุดนี้ เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่เล่าให้ฟัง เป็นเรื่องที่เป็นอจินไตย แต่พอเราปฏิบัติในจุดนี้ก็ทำให้พอเข้าใจเป็นเลา ๆ เป็นนัย ๆ ได้ และการที่เราแยกอาทิสมาณกาย แยกออกไป ในขณะเดียวกันก็เป็นวิชาของพระโพธิสัตว์ในการที่ท่านบำเพ็ญบารมี ถึงเวลาท่านแบ่งภาค ก็คือ จริย ๆ แล้วการแบ่งภาค ก็คือ การแยกอาทิสมาณกาย พอแยกอาทิสมาณกายก็ลงไปสร้างบารมี แยกออกไปได้มากเท่าไหร่ก็ไปสร้างบารมีเป็นจำนวนมากเท่านั้น เทวดาก็ดี พรหมก็ดี ท่านก็แยกอาทิสมาณกายไปโปรด ไปสงเคราะห์คนที่เขามีความเกี่ยวพัน เกี่ยวข้อง คนที่อยู่ในวิสัยที่ท่านช่วยได้

ดังนั้น พออยู่ในสภาวะของความเป็นทิพย์เนี่ย ท่านสามารถแยกอาทิสมาณกายออกไปช่วยได้หลาย ๆ คน

ดังนั้น ครูบาอาจารย์ อย่างหลวงพ่อกุญชร ท่านก็เคยพูดบอกว่า ถึงเวลาเมื่อท่านมรณภาพแล้วเนี่ย กลายเป็นว่าช่วยลูกหลานได้มากกว่า เพราะว่าท่านแยก ยิ่งแยกอาทิสมานไปโปรดพร้อมกันเนี่ย จะ 10 คน 100 คน หมื่นคน แสนคนเนี่ยก็ทำได้

ดังนั้น ถึงเวลาท่านก็ช่วยเหลือได้มากกว่าในขณะที่พอมีกายเนื้อเนื้อมันจำกัด จำกัดอยู่ด้วยกายจะไปหา จะไปสอน จะไปช่วยใครก็ไปได้จำนวนน้อยกว่า ครั้งน้อยกว่า มีความเหนื่อยน้อยกว่า ใช้เวลามากกว่า พอเป็นกายทิพย์มันมีความคล่องตัวกว่า การไปช่วยในสัตว์ก็ช่วยได้เยอะกว่า ใช้กายทิพย์ไปทำงานก็ใช้ได้เยอะกว่ามากกว่า ตรงจุดนี้ก็ให้เราได้เข้าใจในการใช้ประโยชน์ของการแยกกายทิพย์นะ

การแยกกายทิพย์ ประโยชน์อีกอย่างให้เราลองคิดพิจารณาดูว่า เราแยกกายทิพย์ เราชอบสวดมนต์ หลาย ๆ คนในห้องครูเมตตาสมาธินี้ชอบสวดมนต์ จะเป็นคาถาเงินล้านก็ดี จะเป็นคาถาหลวงปู่ดู่ก็ดี บทพระจักรพรรดิ จะเป็นคาถาหลวงปู่โตก็ดี คาถาชินบัญชร เวลาเราสวดมนต์เนี่ย อยากให้ได้อันสิงส์สูงขึ้น อันนี้พระท่านก็เพิ่งมาเสริมให้สอนเพิ่มเติมเมื่อเช้านี้ ท่านก็บอกว่า เราสวด 1 คนก็อันสิงส์ 1 จบ ถ้าเราแยกอาทิสมานกายออกไปได้ 1 ล้านกาย เราว่าจบหนึ่ง ก็ถึง 1 ล้านจบ ถ้าเราแยกอาทิสมานกายเป็น 1 ล้าน 10 ล้าน แล้วเราสวดไป 10 จบ ก็ร้อยล้านจบ พันล้านจบ ดังนั้น อันสิงส์ก็เกิด และในขณะที่เดียวกันกายทิพย์ หรืออาทิสมานกายเราแยกไปที่ไหน เราสวดมนต์ที่นั่น คลื่นกระแส สื่อ กระแสของพระนิพพานก็ดี กระแสความศักดิ์สิทธิ์ กระแสพุทธานุภาพของคาถาก็ดี ก็ไปถึงสถานที่แห่งนั้นพร้อมกัน

ดังนั้น ผลอันสิงส์มันก็เกิดตาข่าย เกิดเครือข่าย เกิดความเชื่อมโยงกระแสบุญ ตรงจุดนี้มันก็เป็นการศึกษาปฏิบัติที่ขั้นสูงขึ้นไปอีก ซึ่งถ้าปฏิบัติยังไม่ถึงตรงจุดนี้ มันก็จะเป็นเรื่องที่คนอื่นอาจจะไม่เข้าใจ อย่างพวกเราหลาย ๆ คนก็ปฏิบัติกันมาในระดับหนึ่งแล้ว อยู่ในวิสัยที่สามารถพอทำความเข้าใจได้แล้ว ถ้าหากการสวดมนต์ของเราแต่ละคน ทำให้กำลังสูงสุด เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เราใช้ประโยชน์จากอาทิสมานกาย ความเป็นทิพย์ของจิตแยกสมานไปจำนวนมากมายมหาศาล ไปทุกเมือง ทุกประเทศ เชื่อมสร้างเครือข่ายกระแสบุญไว้ข้ามไปภพภูมิต่าง ๆ ตรงจุดนี้ก็จะเกิดกำลัง เกิดผล เกิดอันสิงส์ ยิ่งภพภูมินั้น ยิ่งสถานที่แห่งนั้น ยิ่งบุคคลเหล่านั้น

ให้เราแต่ละคนนะ ตอนนี้ให้เราลองเริ่ม กำหนดจิตนะ เองง่าย ๆ ก่อน แยกอาทิสมานกาย ซึ่งจากตอนนี้อยู่บนพระนิพพาน อยู่เบื้องหน้าสมเด็จพระปฐม เราแยกอาทิสมานกายอยู่เบื้องหน้าทุกท่านบนพระนิพพาน ประนมมือนะ แยกอาทิสมานกายไปยังเทพพรหมเทวาที่เกี่ยวข้องกับเราทุกท่านทุกพระองค์นะ บางคนนับถือพระศิวะ พระนารายณ์ พระแม่อุมา อะไรก็แยกอาทิสมานกายอยู่หน้าท่าน แยกอาทิสมานกายอยู่เบื้องหน้าพระโพธิสัตว์ ครูบาอาจารย์ ตามที่เราศรัทธา แยกเอาที่สมานกายออกไปอยู่เบื้องหน้าท่านปู่ท่านย่า ท้าวจตุมหาราชิก้า คือ ท้าวมหาราชทั้ง 4 พญาครุฑทั้งหลาย ท่านทั้งหลายที่อยู่สภาวะความเป็นทิพย์ที่เรานับถือ พระภูมิ เจ้าที่ เจ้าที่เจ้าทาง ที่บ้านที่ทำงานที่เรามีความเกี่ยวข้องเกี่ยวข้อง แยกอาทิสมานกายออกไปจำนวนมากมายมหาศาล ไปยังเบื้องหน้าพระพุทธรูปทุกพระองค์บนโลกใบนี้ แยกอาทิสมานกายไปที่เมืองบาดาล ไปที่วิหารในลูกแก้วที่เมืองบาดาล ในวิหารของพระอุปคุตที่เมืองบาดาล ไปอยู่ที่ไว้พระศพของพระมหากัสสปะ แยกอาทิสมานกายมากมายมหาศาล

จากนั้น ตั้งจิตอธิษฐาน ใช้กายทิพย์ที่แยกออกมา สวดคาถาตามที่เรที่ตั้งใจไว้ ใครที่ตั้งจิตจะสวดบทพระจักรพรรดิก็จสวด ให้เราแต่ละคนสวดของเราเอง 9 จบ สวดจนรู้สึกว่องไปทุกภพทุกภูมิ ว่องไปทั่วจักรวาล รู้สึกว่าเสียงที่สวดในจิตนั้น เป็นเสียงประสาน มีเสียงของคนหมู่มากที่สุด จะเป็นคาถาเงินล้าน เป็นคาถาบทพระจักรพรรดิ จะเป็นคาถาชินบัญชร ให้แต่ละคนเริ่มสวดของเราเอง 9 จบ

รู้สึกว่าการแสดแสงสว่างจากรัตมีกายทุกกายสว่าง รู้สึกว่าเสียงกังวานประสานก้อง แยกอาทิสมานไปไม่มีประมาณ..... สวดไว้นะ 9 จบนะ ตั้งสติไว้..... ใจสบาย ๆ สวดไปเรื่อย ๆ นะ

ใครสวดเสร็จแล้ว ในระหว่างที่รอเพื่อนก็แผ่เมตตา จากแต่ละอาทิสมานกายสว่าง น้อมกระแสดจากพระนิพพาน น้อมกระแสดบุญจากการสวดจำนวนมากมายมหาศาล หลายล้านจบ จากหลายล้านอาทิสมานกาย แผ่เมตตาสว่าง.. รอเพื่อน ๆ ไปก่อน

ให้กระแสดบุญ กระแสดเมตตา กระแสดจากพระนิพพาน แผ่ไปยังแต่ละสถานที่ แต่ละจุด แผ่ไปยังพระพุทธรูปทุก ๆ พระองค์ พระอุโบสถ พระวิหาร เจดีย์ พระธาตุเจดีย์ จนพุทธสถานทั้งหลาย เกิดฉัพพรรณรังสี เกิดกระแสดจากพระนิพพาน เกิดความศักดิ์สิทธิ์ เกิดความอัศจรรย์ เกิดกำลังของพุทธานุภาพ แผ่กระแสดถึงเทวดา พรหมที่ปกปักรักษาพุทธสถานทั้งหลาย ทุกรูปทุกนาม พยานาคทั้งหลายทุกรูปทุกนาม ปลุกตื่นขึ้นให้ท่านทั้งหลายมีกำลัง ให้ท่านทั้งหลายมีบุญฤทธิ์ ให้ท่านทั้งหลายพร้อม ซึ่งหน้าที่ภารกิจในการทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาให้กลับมารุ่งเรืองคล้ายตั้งสมัยพุทธกาลอีกครั้งหนึ่ง.....

เมื่อทุกคนสวดเสร็จแล้วก็แผ่เมตตา จากทุกจุด จากทั่วอาทิสมานกายทุกกาย หลายล้านอาทิสมานกาย หลายหมื่นหลายแสนอาทิสมานกาย แผ่สว่าง.....

เมื่อแผ่เมตตาแล้ว ก็กำหนดจิต ขออาทิสมานกายที่แยกออกไปจำนวนมากมายมหาศาลนี้กลับมารวมตัวกับอาทิสมานกายที่อยู่เบื้องหน้าสมเด็จพระปฐมบรมมหาชนกด้วยเทอญ

ขอกำลังพุทธานุภาพ ธัมมานุภาพ สังฆานุภาพ เทพ พรหม เทวา ได้เมตตาสงเคราะห์ให้อาทิสมานกายของข้าพเจ้า มีกำลัง มีเดช มีฤทธิ์ มีบุญฤทธิ์สมบูรณ์พร้อมเต็มกำลัง

จากนั้น ตั้งใจนะ กราบพระพุทธเจ้า ตั้งจิตกราบพระพุทธเจ้าบนพระนิพพาน อันนี้คือ เราจะใช้กำลังในการแยกนี้เวลาที่เรแผ่เมตตาก็ดี เสริมในการแผ่เมตตาก็ดี ในการสวดมนต์ต่าง ๆ ก็ดี หรือว่าในการที่เราเชื่อมกระแสดกับเทพ พรหม เทวา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายก็ดี แต่ในขณะที่เดียวกัน ถ้าเป็นการปฏิบัติเพื่อพระนิพพาน เราจะต้องรวมจิตเป็นหนึ่งเดียวไว้ให้อาทิสมานกายเราอยู่ที่วิมานบนพระนิพพานเป็นหลักไว้ก่อน ตรงจุดนี้เป็นจุดที่เป็นส่วนเสริมสำหรับที่เราจะใช้กำลังของกายทิพย์ในการสร้างบารมี ในการสร้างประโยชน์ ในการที่เรา.. แต่ในขณะที่เดียวกันในการที่เราเมตตาต่อคนอื่นก็ดี จะต้องไม่มีที่เรจะต้องเมตตาตัวเอง ก็คือ แต่เรารู้สึกไว้เสมอว่า เราแยกอาทิสมานออกไปนั้น เราทำเพื่อสร้างประโยชน์ต่อส่วนรวม เราทำเพื่อเป็นการเพิ่มกำลังทวิคุณ กำลังในการยกกำลังให้กับการสร้างบารมีในการสวดมนต์ก็ดี การแผ่เมตตาก็ดี ให้กำลังของจิตมันมีกำลังให้อาทิสมานกายเรามีกำลัง แต่การที่เราเมตตาตัวเองนั้น เราต้องปรารถนาดี ปรารถนาให้จิตดวงนี้ได้พ้นจากสังสารวัฏ ได้เข้าถึงซึ่งพระนิพพาน ได้เข้าถึงมรรคผลสูงสุด คือเข้าสู่พระนิพพาน

ตรงส่วนนี้มันเป็นแค่ส่วนที่เราใช้ประโยชน์ แต่ว่าประโยชน์จริง ๆ ที่เราจะต้องทำให้กับตัวเอง ก็คือ หมั่นที่จะยกจิตขึ้นมาบนพระนิพพาน ให้จิตรวมเป็นหนึ่งเดียวไว้กับพระนิพพาน เราแยก แยกเพื่อให้เกิดกำลังทบาททวิคุณ อาณิสสรที่ตามอย่างที่เราบอก นั่นก็คือแยกออกมา ล้านอาทิสมานกาย หมื่นอาทิสมานกาย อาณิสสรที่เราแผ่เมตตาก็ดี อาณิสสรที่เราสวดมนต์ก็ดี ก็เท่ากับหมื่นเท่า แสนเท่า ยกกำลังขึ้นไปอีก กำลังความเป็นทิพย์สูงขึ้นไปอีก กำลังเป็นฌาน กำลังก็สูงขึ้นไปอีก กำลังความสะอาดของจิตสูง อาณิสสรก็สูงขึ้นไปอีก ดังนั้น ทวิคุณ กำลังเราจะทวิคุณขึ้นมาได้ก็ด้วยประการฉะนี้

อย่าลืมที่อาจารย์เคยพูด เคยให้ข้อสังเกตไว้เสมอว่า จำนวนคนดี กับคนชั่ว จำนวนคนทำชั่ว จำนวนคนที่เป็นมิชฉาทิฎฐิ มันมีมากกว่าคนดี มันมีมากกว่าคนที่ทำประโยชน์ให้กับส่วนรวม

ดังนั้น ถ้าจำนวนเรามีน้อยกว่า 1 ตำลึงปาดพันซัง เรามีกำลังน้อยกว่า 1 คนจะรับสู้กับกองทัพ 100 คน ถ้าเราเป็นยอดนักรบ เรารู้จักฉลาดใช้กำลังสมาธิ กำลังกรรมฐาน กำลังฌาน กำลังอภิญา พลังกายทิพย์ให้สมบูรณ์พร้อมสูงสุด เราจำนวนคนน้อย แต่ความบริสุทธิ์ของจิตสูง กำลังฌานสมาบัติ กำลังฌานมีสูง แดมใช้กำลังของการแยกอาทิสมาณกายออกไปได้ พันเท่า หมื่นเท่า แสนเท่า ล้านเท่า

ดังนั้น เรา 1 คน ก็สามารถที่จะสร้างประโยชน์ คือ สร้างกระแสบุญมาถ่วงดุล สร้างกำลังบุญมาถ่วงดุลกระแสของกรรมหยาบ กรรมลบ อุกุศล ที่จำนวนคนจำนวนมากเขาทำไว้ ก่อไว้ แต่เราถึงมีจำนวนน้อย แต่จิตเราบริสุทธิ์เราช่วย เราแอบช่วยอยู่ข้างหลังเบื้องหลัง พอเราช่วยอยู่เบื้องหลังข้างหลังแต่กำลังเราสูง กำลังความบริสุทธิ์ของจิตเราสูง ถึงแม้คนเราน้อย ตอนนีเราฝึกสมาธิกันอยู่แค่ 29 คน 30 คน แต่กำลังเรายกเป็นล้านเท่า หมื่นเท่า พันเท่า แสนเท่า ตรงส่วนนี้ก็สามารถที่เป็นกำลังพอช่วยเหลือให้โลกนี้ผ่านพ้นจากภัยพิบัติลงไปได้

ดังนั้น ก็ขอโมทนาสาธุกับเราทุกคนที่ตั้งจิตตั้งใจปฏิบัติ ถ้าทำได้ ถ้าคิดว่าเราจะทำสมาธิเพื่อส่วนรวม เรากำหนดจิต เราใช้กำลังเต็มที่ ใช้ศักยภาพ ใช้กำลังของกายทิพย์เต็มที่ การแยกอาทิสมาณกายออกไปก็เป็น 1 เทคนิค 1 วิธีการ ที่จะทำให้เกิดผลอันสงฆ์ศักดิ์ การสร้างบารมีของเราที่ดี มันมากขึ้น มันเต็มเร็วขึ้น ความคล่องตัวในการใช้อาทิสมาณกายมากขึ้น ดังนั้น ผลก็จะทวีคูณขึ้น

สำหรับวันนี้ก็คิดว่าเราทุกคนน่าจะได้ประสบการณ์ น่าจะได้การเรียนรู้ที่เพิ่มเติม แล้วก็ควรที่จะนำไปใช้นะนำไปใช้ ก็มีโครงการสวดคาถาเงินล้าน 1 ล้านจบ เราก็ก่อนจบเดียว แต่กำลัง 1 ล้านเท่า ตรงจุดนี้เขาเรียกว่า Leverage เราก็กฉลาดใช้ Leverage คือ ตัวทบเท่าทวีคูณ 1 ตำลึงปาดพันซัง หลักการก็เหมือนกัน เราใช้ตรงจุดนี้ให้เป็นประโยชน์ เป็นความฉลาด ดังนั้น ก็จะเห็นว่าการปฏิบัติที่มั่นก้าวน้อยอย่างรวดเร็วอันที่จริงมันก็มีอยู่ ถ้าเรารู้จักใช้

สำหรับวันนี้ก็ให้เราทุกคนตั้งใจ กำหนดใจของเราให้สว่างที่สุด น้อมให้กำลังบุญ กำลังบารมีที่เราใช้ปฏิบัติจากการแยกอาทิสมาณกายล้านเท่า หมื่นเท่า แสนเท่า นั้น จงรวมตัวกันเป็นแสงสว่าง จนรู้สึกว่าการแยกอาทิสมาณกายของเราสว่างอย่างยิ่ง สใอย่างยิ่ง

น้อมจิตกราบลาทุกท่าน กำหนดจิตอธิษฐานให้เกิดดอกบัวแก้วดอกบัวทิพย์ ถวายทุกท่านทุกพระองค์บนพระนิพพาน ถวายทุกท่านทุกพระองค์ในภพภูมิต่าง ๆ ท่านปู่ท่านย่า ท่านท้าวสหมบดีพรหม ท่านท้าวมหาราชทั้ง 4 พญานาคทั้งหลาย มวลหมู่พญานาคทั้งหลาย น้อมถวายทุกท่าน ขอบุญ..ให้สังเกตดูว่า ดอกบัวแก้วที่เราถวายสว่างขึ้นไหม ? สว่างมากกว่าปกติ มีความเข้ม มีความเจิดจ้าเจิดจรัสมากกว่าไหม ?

เมื่อน้อมถวายแล้ว เราก็กกราบ กำหนดจิตอาทิสมาณกายเราไว้บนพระนิพพาน จากนั้น เรากำหนดจิตให้สติเรา กายทิพย์อีกส่วนหนึ่งเรากลับมาอยู่กับกายเนื้อบนโลกมนุษย์

กำหนดจิตหายใจเข้าลึก ๆ ซ้ำ ๆ หายใจเข้า พุท ออก โธ

หายใจเข้าลึก ๆ ซ้ำ ๆ ธิม - โม

หายใจเข้าลึก ๆ ซ้ำ ๆ สัง - โม

น้อมใจของเราให้เป็นกุศล น้อมใจของเราให้เป็นสุข ผ่องใส

จากนั้น ตั้งใจว่าเราโมทนาสาธุกับเพื่อน ๆ ที่เป็นครูเมตตาสมาธิทุกคน ผู้ที่สอนสมาธิทุกคน ต่อไปอีกหน่อย เมื่อเปิดห้อง เปิดรุ่น 2 ครูเมตตาสมาธิรุ่น 2 ก็..พวกเราต้องมาเริ่มสอน เริ่มสร้างครูต่อในอนาคตนะ ตอนนีก็พยายามปฏิบัติของเรา พยายามสร้างชั่วโม่งบิณ พยายามเสริมสร้างประสบการณ์ เสริมสร้างความคล่องตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งความคล่องตัวของการใช้อาทิสมาณกาย การใช้มนมยิทธิให้มีความคล่องตัวเต็มที่ก่อนนะ

โมทนากับทุกคน โมทนาสาธุกับเพื่อน ๆ โมทนากับทุกความดี โมทนากับหมื่นแสนล้านกำลังการสวดมนต์ การสวดพระพุทธรูป การสวดพระคาถา หมื่นจบ แสนจบ ของทั้ง 30 ท่าน เกิดพลังมากมายมหาศาลทบทวีมาคุ้มครองประเทศชาติบ้านเมือง ศาสนา พระมหากษัตริย์ นะ โมทนาสาธุกับทุกท่าน คนไหนปฏิบัติแล้วรู้สึกในกระแส รู้สึกในญาณ สัมผัสอะไร ยิ่งไปได้บ้าง ก็โพสต์ลงมาในห้องนะ แจ่มประสบการณ์ให้ทราบกันด้วยนะครับ โมทนากับทุกคน สำหรับวันนี้ ก็ขอให้ทุกคนมีความเจริญก้าวหน้าในธรรม มีความคล่องตัวในการปฏิบัติ แล้วก็ขอให้อานิสงส์เกิด ความอัศจรรย์ ขอเทวดาพรหมทุกพระองค์ พระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระอริยสงฆ์เจ้า เมตตาตลบั่นดาลให้อานิสงส์ ล้านจบที่เราสวดมนต์กัน จงเกิดผลอย่างอัศจรรย์ เกิดความอัศจรรย์กับทุกคนด้วยเถิด ครับ..สวัสดิ์ครับ.